

**ДОЦЕНТ
НОВАК БОГДАН ІВАНОВИЧ**

(До 65-річчя від дня народження)

Богдан Іванович Новак народився 20 лютого 1950 року в невеличкому селі Зарваниця, 147 садиб якого розкинулося на березі р. Стрипа Тербовлянського району Тернопільської області, духовній перлині Поділля, відомій нині далеко за межами України. Батько – Іван Павлович Новак та мати – Віра Казимирівна в щоденній праці та любові виховували сімох дітей.

У 1956 р. Б. І. Новак пішов до першого класу Зарваницької восьмирічної школи, яку закінчив у 1964 р. У тому самому році продовжив навчання у дев'ятому класі Вишнівчиківської середньої школи Тербовлянського району Тернопільської області, яку закінчив у 1966 р.

У 1967 р. Богдан Іванович вступив на другий курс Кременецького лісотехнічного технікуму, який успішно закінчив у 1972 р., опанувавши професію техника лісового господарства. Навчання поєднував з громадською роботою: виконував обов'язки старости групи, брав активну участь у роботі старостату, його обирали до профспілкового комітету технікуму.

Упродовж 1969–1971 роках Б. І. Новак проходив службу в лавах збройних сил СРСР.

Після закінчення технікуму, з квітня до серпня 1972 р., працював за направленням техніком Київського філіалу «Союздіпролісгоспу».

Диплом з відзнакою Кременецького лісотехнічного технікуму дав змогу Богдану Івановичу в тому самому році успішно витримати вступні випробування і вступити на перший курс лісогосподарського факультету Української сільськогосподарської академії. Під час навчання Богдана Івановича обирали секретарем комсомолу курсу та факультету.

У липні 1977 р. Богдан Іванович з відзнакою закінчив рідну УСГА. Талановитого випускника запросили до лабораторії Боярської ЛДС, а у вересні цього самого року керівництво факультету перевело його стажистом на кафедру лісовпорядкування та геодезії Української сільськогосподарської академії.

У 1979 р. Богдана Івановича було переведено на посаду асистента цієї кафедри.

Під керівництвом доктора біологічних наук, професора кафедри лісових культур М. І. Гордієнка у 1987 р. Б. І. Новак успішно захистив дисертацію на тему: «Хвойні інтродуценти в лісових культурах Молдавської РСР» і здобув учений ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

У 1992 р. асистента Б. І. Новака наказом Ректора переведено на посаду доцента, а згодом, після атестації вищою атестаційною комісією, йому було присвоєно вчене звання доцента по кафедрі лісовпорядкування та геодезії.

У 1993 р. Богдана Івановича призначають заступником декана лісогосподарського факультету Національного аграрного університету.

У зв'язку з ліквідацією кафедри лісовпорядкування та геодезії у 1997 р. і передачею педагогічного навантаження з дисципліни «Лісовпорядкування» на кафедру лісової таксації, Богдана Івановича перевели на посаду доцента кафедри лісової таксації та лісовпорядкування Національного аграрного університету.

3 грудня 2002 р., у зв'язку з призначенням Богдана Івановича деканом факультету землевпорядкування, він перейшов на посаду доцента кафедри геодезії та картографії.

За період своєї педагогічної роботи Богдан Іванович Новак на високому науково-методичному рівні викладав низку базових дисциплін: геодезію, лісовпорядкування, парковпорядкування, інженерну і ландшафтну таксацію та інші студентам лісогосподарського факультету і факультетів садово-паркового господарства та ландшафтної архітектури та землевпорядкування. Його талант викладача базувався на високій працездатності, вихованій батьками, фаховому патріотизмі, прищепленому викладачами технікуму та науково-педагогічними працівниками університету, любові й, водночас, вимогливості до студентів та активній громадській позиції. Випускникам Богдан Іванович запам'ятався як чуйний, толерантний, тактовний викладач.

За весь період наукової та викладацької роботи Б. І. Новак опублікував понад 60 науково-методичних праць.

Богдан Іванович разом з дружиною Тетяною Володимирівною виховали сина Андрія та доньку Ніну.

Важка й тривала хвороба зупинила серце патріота України 26 вересня 2009 р. на 60-му році його яскравого життя. Поховано Богдана Івановича Новака на цвинтарі у смт. Чабани Київської області.

В. М. Маурер, О. В. Токарева